

Bøer, som havde været under Udarbejdelse, vare bleve færdige til Trykning i dette Aar. Jeg vil imidlertid bemærke, at naar Statsrevisionen saavel som ogsaa Udvalget udtaler, at Kontoens Beløb selvfølgelig er bindende, saa er det ikke ganske overensstemmende med de Betragtninger, som tidligere have gjort sig gjældende, idet denne Konto jo ved tidligere Leiligheder er overstredet. Jeg skal i saa Henseende henvide til Finantsaaret 1878—79, hvor denne Konto er bleven overstredet med omtrent 5,000 Kr., og da gjorde Statsrevisionen ikke videre Bemærkninger til det, ligesom heller ikke Rigsdagen fandt det nødvendigt at udtale Noget om, at en saadan Overstridelse kunde passere. Det er jo ogsaa ved saadanne Kontoer, som angaa uforudsete Udgifter, meget vanskeligt absolut at sørge for, at den paagjældende Konto ikke overstrides, ligesom det heller ikke i Reglen er muligt at benytte den almindelige Fremgangsmaade af fremkomme med Forslag til Tillægsbevilling, idet man paa den Tid, da Tillægsbevillingsloven forhandles, endnu ikke paa nogen Maade er fuldstændig istand til at se, hvorledes det staar med Kontoen. Jeg anfører blot dette for at vise, hvor vanskeligt det er altid at holde denne Konto indenfor det, der er bevilget, og jeg mener derfor, at der havde været mindre Grund til særlig her i dette Tilfælde at udtale den dog delvise Dadel om denne Overstridelse, at den kan passere. Jeg skal ikke videre urgere disse Bemærkninger. Da jeg har Ordet, vil jeg blot gøre endnu en Bemærkning med Hensyn til, hvad der er udtalt i Anledning af Punkterne 54 og 55 under C. i Udvalgets Betænkning, som angaa Rejsekontoen for Officerer, det vil sige den ene af disse Kontoer angaar Penge til Officerer, der ere i fremmed Tjeneste og Koffardisart, samt til andre Rejser for Officerer med flere i forskjellige Stæder, og den anden Underkonto, her er Tale om, angaar uforudsete Udgifter. Af disse to Konti er der ved forskellige Leiligheder ogsaa givet Rejseunderstøttelser til Officerer og Andre af Hælsedshensyn, f. Ex. Hjælp til Baderrejser. Det har i nogle Aar været paatalt af Statsrevisorerne, og ligeledes er det paatalt i den Betænkning, her foreligger; men Udvalget udtaler her, at det finder, at en nærmere Ordning egner sig bedst til at foretages under Forhandlingerne om fremtidige Finantslove. Jeg vil blot med Hensyn dertil gjøre opmærksom paa, at det er undgaet Statsrevisorerne's Opmærksomhed, at en saadan Ordning kan siges at være tilvejebragt, idet man paa Finantsloven for indeværende Aar, 1883—84, er efter Forhandlinger, der bleve førte i det andet Thing, kommen til

Enighed om, at man til en saadan Rejseunderstøttelse ikke skulde benytte Kontoen for uforudsete Udgifter, men derimod kunde benytte Kontoen for Officerers Rejser, idet der ved Forhandlingerne i Folkethinget blev tilføjet til denne Konto den almindelige Bemærkning, at der af Beløbet kan anvendes til Rejseunderstøttelser indtil 2,000 Kr. Efter at Finantslovsforslaget var kommet her ind i Thinget, blev det ligeledes uden Omtale af dette Punkt tiltraadt her, og det findes altsaa paa Finantsloven. Jeg vil derfor blot gjøre opmærksom paa, at dette Spørgsmaal maa anses for at være ordnet.

Fischer: Det Spørgsmaal, der først maa komme til Afgjørelse ved Behandlingen af denne Sag, er jo det, om man skal gaa videre med Behandlingen af den og bringe den til Afgjørelse, eller om man skal følge det Forslag, som er fremsat af det ærede Mindretal (H. C. Hansen), og vise Sagen tilbage til Statsrevisionen. Derved bliver det jo af væsentlig Betydning eller rent ud af afgjørende Betydning, om Statsrevisionen for det Regnskab, som her foreligger, er til endnu eller ei. Den ærede Ordfører har anført, hvad der efter hans Mening taler for, at Statsrevisionens Hverv er afsluttet. Jeg kan ganske henholde mig til, hvad der er udtalt af den ærede Ordfører. Jeg tror ikke, at der kan være nogen Tvivl om, at Statsrevisionens Hverv er afsluttet, naar den har afgivet sin Betænkning og faaet Resten af sin Betaling. Man holder en Del af Betalingen tilbage, indtil Betænkningen er afgivet, just for at sikke sig Afgivelsen til 1ste Oktober, til Rigsdagens Sammentræden. Tidligere havde man ikke nogen saadan Bestemmelse, og det visste sig da, at Statsrevisionens Betænkning ofte fremkom noget sent. Hvad der tilsidst gav Stødet til, at man vedtog en Forandring, var en Strid mellem Statsrevisionens Formand og dens øvrige Medlemmer. Disse vilde nemlig have Sagen fremmet og afgjort, Formanden derimod ikke. Formanden krævede da alle Regnskabsoverfigter ind i sit Bærelse, luffede dem ind i et Stab, tog Nøglen af og rejste sin Bei. Deraf blev Følgen, at der ikke blev afgivet nogen Betænkning. For nu at sætte en Stopper for denne Fremgangsmaade for Fremtiden, blev en ny Bestemmelse vedtaget. At dens Mening har været den, som den ærede Ordfører har fremsat, er jeg overbevist om; men jeg vil dertil føie, at Rigsdagen har gjentagne Gange, meget hyppigt endogjaa, taget Beslutninger, der ikke kunne forstås paa anden Maade, end